

МОНАХЪТ ОТ МОНТАУДОН СЪВЕТ СЪБРА СЕ В РАЯ ТОЗИ ПЪТ...

Превод от окситански: Симеон Хаджикосев, 1990

chitanka.info

*Съвет събра се в рая този път —
там статуи стърчаха наредени
и бяха твърде много настървени
срещу жените, гдето се червят.
Пред Господ обвиняваха ги там,
боя че вече няма, за злина,
откакто се цапотят, ето на,
с червилото, полагащо се тям.* [\[1\]](#)

*Но Господ им се скара да мълчат.
Той каза: „Отче, от любов към мене
върви, на статуите ощетени
правата нека се възстановят.
Туй, че жените нямат срам,
за мене си е истина една,
не се ли сепнат в своята вина,
ще се разправям както аз си знам.“*

*„Всевишни — рекох, — грешната им плът
изисква те да бъдат опростени,
в самата им природа е вроден)
да се оглеждат, скубят и червят.
Боя се, че досадник съм голям,
но хич не вярвам в таз злочести на —
и статуите искат все жена
пред тях да коленичи мълком в храм.“*

*„Монахо — чух на Господ пак гласът, —
в заблуда сте голяма потопени,
щом същества, от мене сътворени,
самички искат да се разкрасят.
То значило би да са равни нам,
че аз им отредявам старина,
а те с червило, крем и белина
стремят се да са млади все невям.“*

*„Всевишини, величав ви е духът
и мислите ви — с мъдрост осенени,
но за боята питате ли мене,
ще трябва да отстъпим този път.
Сторете милост — красотата тя
Да трае до дълбока старина,
а махнете ли всякааква боя,
и песните да секнат тук и там.“*

*„Монахо, възмущава ме видът
на дами, чрез белило разкрасени,
и твоите слова са непочтени,
щом мислите ти искрено редят.
Дори да искаш да ги хвалиш сам,
едва ли ще приемат до една
такава хубост, що на ранина
издържа до клозета им едвам.“*

*„Всевишини, важно нещо е видът,
а те в това са твърде изкусени,
че зяпваме ги всички изумени —
голяма, малка нужда не вредят.
Знам, гняв и мъка идат ви оттам,
че с естеството влизат във война,
дарете ги със своята добрина,
щом по-красиви станали са, знам.“*

*„Червило и белило — туй е срам,
а пък и само носи им злина,
за хубостта търпят злочестина,
я в някоя се взри отблизо сам.“*

*„Всевишини, нека в огъня голям
да гинат всички, дупчица една
не мога ли запълни; до брега
уж стигнал съм, а още плувам там.“*

*„Монахо, повече не ще им дам,
разваля се боята от пикня,
а и такава страшна е воня,
не ще да бъдат пикли, срам ме срам.“*

*„Всевишни, пишкането е балсам,
от вас е то, но ето новина —
Елиса де Монфор без белина,
а също и без руж е. Мир и вам!“*

[1] „... с червилото, полагащо се тям.“

Средновековните статуи от епохата на готиката са били оцветявани независимо от материала, от който са били изработвани. ↑

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на **Моята библиотека** и нейните всеотдайни помощници.

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.